

Declin opalin

Lorena Craia

Mă-ntrebi deseori cine sunt,
Te-ntreb deseori cine ești...
Mai spune-mi, te rog, un cuvânt,
Atunci când privirea ferești.

Prin tine, o urmă-i lăsată
De pașii de prunc, alergând
Pe-o plajă pustie, curată,
Nisipul din noi adunând.

Și luna mi-e soră de sânge,
Și vântul mi-e frate de ploi,
Iar ochiul meu râde sau plânge,
Găsind drumul drept înspre noi.

Și pactul cu noaptea l-aș face,
Să știu că-mi vei fi numai zi,
Dar noaptea pe tine te place
Și rodul din noi va plesni.

Doar pentru că vara e vară,
Când este în mine și-n noi
Și noaptea mi-e soră de seară,
Și vântul mi-e frate de ploi.

Par toate că ne separă,
Dar toate ne-aduc înapoi.

29 iulie 2016, Constanța